

позитивну оцінку з висновком «Схвалено для використання у загальноосвітніх навчальних закладах») та відповідних методичних рекомендацій в експериментальних навчальних закладах м. Києва, Київської та Одеської областей.

РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ УПРОВАДЖЕННЯ МОДЕЛІ ГРОМАДСЬКО-АКТИВНОЇ ШКОЛИ В ОСВІТНЮ ПРАКТИКУ

Л. М. Попович

Громадсько-активна школа не тільки надає якісні освітні послуги учням, але й залучає ресурси місцевої громади, батьків та жителів громади до вирішення соціально-культурних, організаційно-виховних, управлінських проблем, які постають перед новою українською школою, громадою, країною. Серед основних проблем діяльності громадсько-активної школи визначено такі: демократизація школи, волонтерство, партнерство школи та місцевої громади.

Нами побудовано та експериментально перевірено модель управління громадсько-активними школами в контексті їх розвитку як активних соціально-педагогічних систем.

Структурними компонентами моделі є:

– дидактичний модуль – навчальний процес: навчальні уроки з елементами інноваційних технологій;

– управлінський модуль – державно-громадське управління (планування, аналіз, громадський контроль, моніторинг навчальних досягнень учнів, облік, корегування, узагальнення);

– виховний модуль – система виховання, учнівське самоврядування, навчання лідерів, робота шкільного парламенту; упровадження технології реалізації проєктів; розвиток волонтерства;

– розвивальний модуль – позакласна навчально-розвивальна діяльність; шкільна газета, телебачення, зв'язок із засобами масової інформації;

– науково-методичний модуль – науково-методичний супровід управління громадсько-активних шкіл (ГАШ) через використання інноваційних форм науково-методичної роботи; підготовка методичних рекомендацій для керівників громадсько-активних шкіл, педагогічних працівників, батьків; використання форм науково-методичної роботи: робота в команді, мобільній групі, он-лайн консультування, для учнів та членів громади;

– організаційний модуль – створення освітнього, культурного, інформаційного середовища.

Результативністю впровадження моделі управління громадсько-активними школами є: активізація співпраці з громадськими організаціями, розвиток партнерських відносин, волонтерства в громаді, активізації учнів, вчителів, членів громади у громадському житті, формування у вихованців активної громадської позиції, відповідальності перед собою та перед громадою. Заклад освіти поступово стає активною частиною демократичного суспільства, значно

покращується якість знань і вихованість учнів. Школа поступово перетворюється в громадський центр, що більше отримує допомоги від місцевої громади.

Упровадження на практиці експериментальними навчальними закладами Київської та Житомирської областей моделі управління громадсько-активними школами в контексті їх розвитку як активних соціально-педагогічних систем сприяє розвитку управлінської компетентності керівника закладу освіти, громадянської активності педагогічних працівників, учнів, батьків, зміцнення партнерських стосунків, розвитку волонтерства, партнерства, школа працює на розвиток місцевої громади.

ПРОФЕСІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ КЕРІВНИКА СФЕРИ ОСВІТИ У КОНТЕКСТІ ЗАКОНОДАВЧИХ ЗМІН

М. М. Малюга

Багатовекторний розвиток сучасного суспільства в країні, як і всіх високорозвинених країн світу, економіки, освіти і менеджменту зорієнтований на людський капітал, інновації, інформаційні ресурси, високі технології у цих сферах діяльності. Збереження міцних ринкових позицій країни в умовах нестійкої кон'юнктури та жорсткої конкуренції та її розквіт можливий за умов наявності когорти професіоналів керівників-лідерів високого гатунку, діяльність яких базова на теоретичних основах менеджменту та суміжних із ним галузях наук, професійній управлінській спеціалізації за магістерською програмою.

Сфера освіти в сучасному суспільстві не є виключенням і також потребує нового покоління професіоналів керівників-лідерів усіх ієрархічних управлінських рівнів із розвинутим стратегічним, нелінійним та економічним мисленням, прагненням до академічної свободи, ефективної взаємодії та партнерських засадах, з власним баченням і новаторським підходом до розв'язання управлінських завдань і різноманітних шкільних ситуацій, вміннями розробляти та запроваджувати інноваційні мудрі стратегіями, стратегії, інвестиційні проекти і краудсорсингові технології, запроваджувати ефективні фінансові механізми, втілювати академічну, кадрову, організаційну та фінансову автономію та багато інших нововведень, відповідно до прийнятого закону України «Про освіту». Але найважливіше вміння для сучасного управлінця полягає у вмінні створювати комфортне, емоційно привабливе та інтелектуально насичене освітньо-інформаційне середовище, будувати індивідуальний простір для реального розвитку кожної дитини та вчителів, вибудовувати індивідуальну освітню траєкторію професійного розвитку.

Зрозуміло, що така багатогранна суспільнозначуща проблема потребує не лише пильної уваги з боку держави, громади та зацікавлених громадян в якісній освіті, а ще й її нагального системного розв'язання. Практичне розв'язання окресленої проблеми залежить від низки процесів як у професійній діяльності,